

Lastbilur í knús í Hvalvík

Førarin á hesum bilinum var serstakliga heppin, tá hann rendi á ein bil frá OCD í morgun. Bilurin stó, illa frágingin, í myrkri omanfyri bátahylin í Hvalvík
Mynd: Thorberg Johannesen

Ta> kundi enda> heilt gali> í Hvalvík í morgun tá ein koyr-andi lastbilur rendi upp í reyvina á einum, sum ein førari hev> sett frá sær á almennum vegi. Frásetti bilurin var illa frágingin og sást

illa í dimmalætt-ingini, og tí var før-arin, sum rendi á, sera heppin ikki at fáa størri ska>a

Sveinur Tróndarson

Ta> var stutt fyri klokkan niggju í morgun, at lastbilurin kom koyrandi su>ur eftir framvi> Hvalvíkuttan at varnast trailaratrekkjar-an, sum stó, sera illa frágingin í bølamyrkri, beint omanfyri bátahylin í Hvalvík.

Á>renn hann vardi hirti førarin lastbilin upp í reyvina á trailaranum og ikki kann sigast anna> enn, at hann var stak, stak heppin, at hann ikki fekk stórska>a

av óhappinum. Tá sjúkrahilurin kom á sta>i> var ma>urin lagdur á børu og koyrdur á Landssjúkrahúsi> til eftirlit fyri pínu í nakkanum.

Sum skilst á eygnavitnum, so var lastbilurin, sum rendi á, ikki tann fyrsti, sum var um ein háls av trailaranum. Ein ma>ur, sum vit tosa>u vi> greiddi frá, at fleiri a>rir bilar høvdu veri> nær vi> at renna á frásetta lastbilin. Tann eini teirra kom skoyt-andi eftir veginum, tá hann bremsa>i, og ta> var um hár gjørt, at hann hirti bilin upp í reyvina á trailaranum.

Ta> má sigast vera serstakliga illa umhuga> av føraranum, sum setti trailaran frá sær, ikki at seta ávaringart>kantar, ljós ella

bara okkurt, sum kundi geva eina ábending um, at har stó> ein bilur. Ongar gøtulyktir eru á hesum strekki, og veggurin aftanfyri er kolasvartur. Tí er henda dökka bakgrund vi> til at fjala bilin enn betur.

VI<MERKING

Sitatfusk og ósannindi frá Jens Paula Heinesen

Rolf Guttesen
15.12.00

Bóltandi og skramblandi, sum var ta> omanlop, kemur líkt og ólíkt, stórt og smátt, sitatir og lygnir, frustrationir og snor frá yrkjaranum Jens Paula Heinesen í vambasi>ari grein í Sosialinum 5. December. Kloddut og illa skriva>,uttan nakran rey>an trá>. Her er alt leysakasti> skava> saman; ta> fór í eina blandimaskinuuttan sement, í sta>in fyri í eina makulaturmaskinu.

Hann boksar í eyst og vest, fimur á fótum sum Muhammad Ali, næstan. Langar út eftir sambandsflokkinum og javna>arflokkinum og øllum ø>rum skilagó>um fólki, sum ikki hava lati> seg forblenda av politisku halsstjornuni, sum í dag er

Mó>ir Teresa, William Heinesen, Jørgen Frants Jacobsen og ein JPH (???). Er hetta Jens Pauli Heinesen sum siterar Jens Paula Heinesen sjálvan? Beint aftaná Platon? Ikki sørt ósmø>i>. Sitatir hava sjáldan naka> próvvir>i. Og slettis ikki her. Tí hetta eru »klipt« sitatir, sum ver>a misvisandi, kanska beinlei>is lygnir. Hetta sømir seg ikki einum rithøvunda, sum vil vísa og siga okkum sannleikan. Lat meg taka eitt dømi:

JPH er sitatfuskari

JPH endurgevur Landt solei>is:»Tapperhed troer jeg ikke just at kunne rose dem for«. (Dem, also føringum) leggur JPH aftrat. Hetta er ta> sum JPH fær burturúr einari longri frágrei>ing um dygdimar hjá føroyingum, i> sum heild er sera positiv. JPH vil fáa lesaran at

indbyggernes sjæle- evner, da ere de langt vittigere end man skulde vente det af så isolerede øboere, men om de endog heri overgåe en stor del af de øvrige danske provintser, hvilket jeg ikke er langt fra at bekræfte, så har de vistnok deres naturlige frihed at takke herfor, samt den lykke ved deres daglige arbejder at kunne i samqvem underholde hinanden med deres samtaler.«

Og so koma vit til or>ini, sum JPH klippur frá: »Tapperhed troer jeg just ikke at kunne rose dem for, men de kunne vel ikke så stort fortænkes i, om de, ifald de såe nogle fjender for sig, om de, siger jeg, som uøvede og uden våben at forsvare sig med, helst søgde deres skjerm imellem fjeldene«. Eg kundi hildi> fram. Landt skrivur nógv um dygdimar hjá føroyingum, men eisini um l<itir, har hann nevnr

at bera føroyingum, ver>ur kronlga>ur solei>is, at lesarin kanska heldur, at Landt bara seg>i, at føroyingar vóru nakrir “Røddiskítar”. Jens Pauli Heinesen er sitatfuskari, so ta> ber at lygnini.

Undirmenniskju

Restin av greinini hjá hesum sannleiksvitni, er eitt langt álop á sambandsfólk og javna>arfólk, sum næstan ver>a sk>rd undirmenniskju, tí har eru so fá skald og intellektuel. Jørgen Frants, sum skriva> fyri ca. 80 árum sí>ani, ver>ur drigin fram vi> sitatum, sum skulu prógva hesar frekleikar.

Eru skald, rithøvundar og onnur intellektuel betri samfelagsborgarar enn arbeis>menn, skrivstovufólk, dekkarar og sjauførar, sum »bara> gera sitt arbei>i. Ta> sær so út, at intelligentsian

Rolf Guttesen: Fullveldis-klíkan man vera naka> skroyplig, tá so nógv or> ofrast uppá nøkur einslig lesarabrøv, i> ikki hava føroysk frimerki, sum loyva sær at taka lut í or>askiftinum. Einsrættingin er byrja>, bæ>i tann sjálvbodna og tann tvungna.

Nú er ovbo>i> - avger>in má takast í Føroyum

Brævi> frá forsætisrá>harranum er ein sera stór provokasjón og ein ni>urger> av øllum føroyskum sjálvst>risstrí>i.

Hartil er hetta sjálv-sagt ein ni>urger> av øllum tí arbei>i, sum landsst>ri> hevur gjørt í fullveldismálinum. Hetta er ein sta>festing av, at vit noy>ast sjálvi at taka fullveldi í Føroyum.

Høgni Hoydal Landsst>risma>ur í sjálvst>rismálum

Sjálvur tosa> eg vi> Poul Nyrup Rasmussen í Reykjavík tann 6. novemb-er, har eg seg>i honum greitt:

t At vit ikki samráddust longur, tí danska stjórnin ikki vi>urkennir samrá-ingargrundarlagi>.

At vit nú sjálv lögdu fullveldisætlanina til rættis og hildu fólkaatkvø>u.

t At eg vóna>i, at stjórnin fór at gó>kenna eina avtalu um framfer>arháttin.

At ongur útmelding-ar áttu at vera til pressuna, fyrr enn ivamál vó>u avgreidd, tí ta> fór bert at skapta ótryggleika.

Seta kílar í

Tí kann eg heldur ikki tulka hetta brævi> ø>rvísi enn sum eina roynd at seta kílar ímillum samgonguflokkar-nar.

Hetta skal eisini siggjast í tí ljósi, at hann tosar beinlei>is um n>ggjar skipanir innanfyri ríkisfelagsskapin og um sjálvst>rislóg, sum jú er ein beinlei>is stu>ul til andstø>uflokkarnar í Føroyum.

Fyrirspurningarnir frá Jó-annesi Eidesgaard til bæ>i forsætisrá>harran og til Ríkisumbo>smannin eru sjálv-sagt li>ur í hesi somu royndini at rógva innaftur undir danskan statsrætt, har vit als ongi rættindi hava.

Fullveldi einasta lei>

Vi> brævinum frá Poul Nyrup, er enn einafer> skori> út í papp: At uttan fullveldi, er als ongin broyting í stats-

rættarligu og fólkarættarligu stø>u Føroya. Uttan mun til um ta> ver>ur rópt n>skip-an, sjálvst>rislóg ella okk-urt heilt anna>, so er hetta bert smyrsl. Tá liggur alt vald og allur avger>arrætt-ur hjá donskum myndug-leikum. Hann sigur í bræv-inum:

»Færernes statsretlige og folkeretlige status vil med andre ord være uændret, dvs. som vi kender den i dag. Hvis den færøske be-folkning på et tidspunkt i fremtiden træffer beslutn-ing om at ville udtræde af riget, vil det således efter grundloven være nødvend-igt med et samtykke fra regeringen og Folketinget på dette tidspunkt.«

Hetta er júst ta>, sum lögma>ur, undirrita>i og Helena Dam á Neystabø hava sligi> rimmarfast, ikki kann gó>takast, tí so eru vit ikki vi>urkend sum ein tjó>vi> sjálv-savger>arrætti.

Stø>an er grei>

Tí er ongin ivi um, at for-sætisrá>harrin roynir at sleppa sær undan tí grund-arlagi, sum hann longu hevur vi>urkent í samrá-ingartilgongdini. Nevnli-ga, at vit samrá>ast á fólkarættarligum grundar-lagi vi> grundarlagi í sjálv-savger>arrættinum hjá føroysku tjó>ini.

Hetta er ta>, sum alt okkara arbei>i byggir á:

t Vit hava eina púra grei>a samgonguavtalu, sum sigur, at føroyingar eru tjó>, Føroyar eitt land og at fullveldi> skal útinast í verki.

innganginum, at hetta byggir á ómissiliga sjálvs-avger>arrættin hjá føroysku tjó>ini.

Vit taka sjálvi avger>ina

Tí má nú beinanvegin brævi> hjá forsætisrá>harr-anum greitt afturvisast.

Vit noy>ast sjálvi at brúka alla orkununa uppá okkara egnu fólkaatkvø>u.

Vit noy>ast sjálvi at taka avger>imar og leggja okk-ara egnu framtí> til rættis.

Einasta roynd, i> kann

gerast, er at fáa donsku stjórnina at gó>kenna okk-ara ætlan, um vit ikki sjálvi skulu bo>a ST frá hesum til av okkara eintingum. Ta> er alney>ugt, at vit siga hetta púra greitt nú, tí fólk eru orkymla> og hava brúk fyri púra klárum melding-um til tess at fullveldisætla-nin kann fremjast.

Jens Pauli Heinesen er aftur í eldinum í fullveldismálinum

landsst>risma>ur í loysing-armálum.

JPH eigur ein heilan sekk vi> alver>sins sitatum. Hann fekk uppí nevan og stroyddi út á pappiri>, koyrdi tey burtur, sum vóru óhóskandi. Vi> tveimum sitatum, anna> 200 ára gamalt eftir Jørgen Landt, hitt 150 ára gamalt eftir Ploeyn, kemur hann til ta> ni>urstø>u, ella hann held-ur seg hava prógva>, at danskarar halda at føroy-ingar eru »Røddiskítar, tjó>svøtti og biddarar«. Og hetta er sjálvandi eisini galdandi í dag, sigur JPH.

JPH siterar seg sjálvan

JPH er ikki smáligur og ósmø>in, tá hann fer í sitatsekkin at grópa. Her koma bæ>i Tacitus, Platon,

trúgva, at Landt sk>rdi fø-royingar at vera »røddi-skítar«. Og hetta er ein stór lygn, harra Jens Pauli Heinesen!!! Hvát skriva> Jørgen Landt veruliga í bókini »Færøerne«, útgivin í 1800? Eg loyvi mær tr> longri sitat, sí>u 245-46, fyri at fáa sannleikan fram: »Færøboerne ere i al-mindelighed smukke og velskabte, og føre en temmelig god legems- stilling. Kuløren på deres hår er forskjellig, og det er ikke let at sige, hvilken der er den meest fremherskende, uden det skulle være den brune; deres ansigts farve er sund rød og hvid,...«

Hann heldur fram: »Fru-entimrene ere for det meste ret smukke og vel propor-tionerede. I henseende til

brennivín, øvund og sleyg. Hann sigur eisini: »De ere religiøse og anstændige ved deres gudstjeneste«,...»Fredelige og enige leve de for det meste med hin-anden«...»Gæstfrie ere de alle efter deres lejligh-ed«...»Lykkelige ere disse øers beboere ved deres nøjsomhed«...»Ja, medlid-ende og godgjørende ere færøboerne«....»Redelige ere de i handel ogandel imellem dem indbyrdes«...»Redelighed, hjælp-somhed og godgjøren-hed«...»

Ni>urstø>an kann bert vera, at hetta er ein ma>ur, sum ber føroyingum alt gott.

Her kemur manglandi trúvir>i> hjá JPH klárt fram. Ein danskur prestur, sum næstan bara hevur gott

í Føroyum í dag at kalla øll somul er farin uppí halle-luja-kóri>. Dagarnir ver>a brúktir til rós og sjálvrós. Alt sum fyllir runt, skal hei>rast og kritikk-leyst forherligast. JPH tosar um at »skapa«. Hann hugsar bert um ta> at skriva skald-søgur og tilíkt er at skapa. Er ta> at konstruera ein hekkutrolara, at sveisa stál-plátur, at asfaltera veg, at skera flak, at bera postin út, at koyra bussin hjá Bygda-lei>um osfr. ikki eisini at skapa samfelagsvir>i?? Ney>ugt, samfelagsgagn-ligt arbei>i, sum er skap-andi arbei>i. Men summi í intelligentsiuna halda seg kanska vera av tí betra slag-num, vera yvirmenniskju. Tví fyri!!!

Umframt politisku and-stø>una, so leggur penna-

sveiggjandi JPH eftir tekn-aranum Óla Petersen, tí hesin loyvir sær at brúka sína karikaturlist til at fáa fólk at flenna í skellilátri at halastjornuni í landst>rin-um og snórahundinum hjá honum. Óli skal bukast, tí hann ikki er her>aklappari saman vi> JPH og ø>rum intelligentsia-monnum á Parnassinum.

Tvør kløntrasligar røddir

Sjálvt tvør kløntrasligar røddir úr Danmark fáa av at vita. Ta> er intelligentsiuni ovbo>i, at føroyingar, sum ikki hava adressu í Føroy-um, loyva sær at hava eina meining um politisku vi>urskiftini í heimlandinum (eg kann av gó>um grund-um ikki siga í fø>ilandin-um). Men helst eri eg ov innbilskur, um eg haldi, at JPH hugsar um meg. Eg havi ongantí> havt “eitt sjúkligt hatur til tann eina mannin, Høgna Hoydal”.

Eg havi ongantí> skriva> um mannin, bert um lands-st>rismannin og tann poli-tikk, hann agiterar fyri. Eg havi aldri nevnt hansara navn í nakrari grein ella vi>merking, tí ta> er hvørki fornavn ella eftirnavn ella persónin, sum eg havi loyvt mær at kritisera. Eina og aleina politikkín, sum mær ikki dámar og ikki trúgvi uppá. Politikkurin er ska>iligur fyri vanliga fólkí>.

Men JPH er um at fáa ein propp, tí ikki øll eru farin uppí heilagu alliansuna millum reaktionera borgar-askapin og hart rópandi int-elligentsiuna. Um teir, sum muta ímóti, brúkar han pen or> sum: hysteriskar smá-dreingir, Goebbels, fussari, sera illa or>a> grenj, arke-typisk ø>i. JPH hevur ikki sø> ljótari skring, eyk-nevni og ógilarar pástandir, esjar av kompleksum. Hetta eru øll hansara vælvaldu, stíltreinu or>.

Fullveldis-klíkan man vera naka> skroyplig, tá so nógv or> ofrast uppá nøkur einslig lesarabrøv, i> ikki hava føroysk frimerki, sum loyva sær at taka lut í or>askiftinum. Einsræt-tingin er byrja>, bæ>i tann sjálvbodna og tann tvungna.

Annars orki eg ikki fyri hasum ovurfølsama og kleimuta rithøvunda-skriv-arínum um oy>imarkar-gongd og veraldarskomm, um at skíta í egi> reir>ur, um at »vit liva undir hesum skammiligu vi>urskiftum«. Her er vissuliga eitt ilt eyga, sum einki gott kann sjá. Tít skuldu skammast.